

[Undervisningsministeren.]

opstille én liste. For det andet indeholdt de bestemmelser om, at der skulle vælges flere studenterrepræsentanter, end der skal være i universitetsorganerne, således eksempelvis 44 studenterrepræsentanter til konsistorium, hvor de studerende har 11 pladser. De 11 skulle således udpeges blandt de 44 af studenterrådet selv. Men det er ikke, hvad der almindeligvis forstås ved direkte valg. Dernæst skulle de studerendes repræsentanter i de styrende organer kunne udskiftes i årets løb, hvad der er klart imod lovens bestemmelser om, at de studerendes repræsentanter skal vælges for 1 år ad gangen.

Derudover gør et andet og meget væsentligt forhold sig gældende. Hyppig udskiftning af en styrelses medlemmer gør enhver beslutning langsommelig og besværlig, og adgang til at skifte ud blandt de valgte repræsentanter giver uklarhed og usikkerhed om ansværets placering og strider mod det repræsentative system, som dansk demokrati bygger på. Medlemmerne af de styrende organer, såvel lærere som studerende, har ikke bare ret til at fremføre synspunkter, men også pligt til at træffe beslutninger, som de er ansvarlige for. Derfor bør det være den samme person, der varetager et mandat valgperioden igennem. Det er et offentligt hverv, den valgte repræsentant påtager sig, med ansvar for offentlige midlers anvendelse og offentlige opgavers løsning. Med medindflydelse og medbestemmelse følger også ansvar, der ikke kan forflygtiges ved, at snart én, snart en anden besætter en plads i det styrende universitetsorgan.

Jeg kan ikke forestille mig, at det høje ting skulle være uenig i de synspunkter, som jeg her har trukket op. Det er de synspunkter, som ligger bag de valgeregler, der er udstedt for universitetets lærere og studerende. De er overensstemmende med de synspunkter, som har ligget bag opbygningen af det danske demokrati, en opbygning, som socialdemokratiet har haft sin store andel i. Hvad er det, der gør, at socialdemokratiet ikke vil være med til at føre disse synspunkter ind i styrelsen af universiteterne? Jeg vil lytte med megen interesse.

Orla Møller: Love, der er vedtaget i dette ting, skal naturligvis holdes, uanset med

hvilken majoritet de er vedtaget. Lad dette være sagt til indledning, så det ikke er til at misforstå. Det er altså ikke det, der er hovedproblemet i den debat, tinget skal have i dag.

Jeg vil gerne for en lang række af de tings vedkommende, som ministeren har peget på for et øjeblik siden, give medhold i, at vi er principielt enige om disse hovedsynspunkter. Det gælder f. eks. dette, at universitetet er en samfundsinstitution og ikke skal være noget andet. Det gælder også dette, at det drejer sig om at få indført en styrelsesform, som bestemmes af dette ting.

Der er heller ikke en tøddel i det forslag, som SF og socialdemokratiet har fremsat i fællesskab, der går på tværs af dette. Vi har ikke i socialdemokratiet lagt skjul på, at vi er utilfreds med den gældende styrelseslov, men det kunne aldrig falde os ind at anfægte dens gyldighed. Det fremsatte ændringsforslag rummer derfor intet, der anfægter dette. Vi fastholder tværtimod ministerens bemyndigelse til efter forhandlingerne, som vi foreslår, at fastsætte valgereglerne.

Vi skal heller ikke lægge skjul på, hvad vores hensigt er med dette. Det er at få skabt de bedst mulige betingelser for styrelseslovens ikrafttræden. Ingen kan være interesseret i, at den så at sige snubler i starten, hvad den meget let kan komme til at gøre på grund af den efter min opfattelse utrolige mangel på smidighed fra undervisningsministerens side. Vores hensigt er altså den positive at få den bedst mulige start, og her drejer det sig ikke bare om at få fastholdt det ene eller det andet juridiske princip. Her drejer det sig også om et klima. Vi har bevidst stillet efter med denne lov at få skabt en integration og en demokratisering på universiteterne, og så er det ikke bare et spørgsmål om på en eller anden måde at presse et juridisk system ned over det; der må også være en lille smule menneskelig hjertevarme i noget sådant.

Kristeligt Dagblad skrev forleden dag en leder om dette problem, og jeg vil gerne have lov til at citere et par linjer fra denne leder:

„Der er kun én løsning på konflikten mellem Helge Larsen og studenterrådet, og det er forhandling. Helge Larsen har erklæret sig villig til helt åbne forhandlin-